

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Издази сваки дан у 6 ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПARIJE 1092

Сонино код краља Емануела

БУКУРЕШТ, 10. априла. — Демонстрације против Аустрије по Италији никако не престају, већ на против узимају све већи обим, иако је полиција издала наредбу, којом се демонстрације најстрожије забрањују. После једне министарске седнице, којој се придат је велика важност, министар Сонино примљен је код краља Виктора Емануела. У круговима блиским двору говори се да је на овом састанку утврђена нота, коју би имао талијански посланик да преда бечкој влади. Нота садржи услове, под којима би Италија и даље остала неутрална.

Бугарска неутралност

НИШ, 9. априла. — Посредно преко Солуна дозвољава се да у Софији од 4-5 дана изволаговано како ће се седма, рилска дивизија бити мобилисана. Чак неки тврде да је та мобилизација већ отпочела, али у највећој тајности.

Вели се да је у вези с том мобилизацијом издато наређење по којем ће се кроз пет до шест дана обуставити пријем робе за превоз железницом. Из истог извора дозвољава се још да се из Бугарске и даље продава извоз хране за Турску; нарочито се износи у великим количинама сир, качкавал и пасуљ. Из Солуна се шаље железницом врло много вагона ватовареном разном робом преко Дедеагача за Румунију.

Бугари се надају да ће уз санитарски материјал, чији је извоз одобрен из Немачке и Аустрије, моћи превући преко Румуније приличну количину муниције и експлозива.

Италија и рат

Као што је у неколико махова јављено: аустро-мађарска дипломатија најка теоричкије је одбила, да се Италији учине ма какве територијалне концесије за њено неутрално држање.

После ове категоричке изјаве, судећи по писању талијанских листова између Италије и Аустрије прекинут су сваки преговори по овом питању. Истина, немачки посланик кнез Било објавио је да ће прагове талијанског министра председника изјави мо, ма и против решења аустро-мађарске дипломатије, компензације у приморју. Међутим, Сонино је то одбио и почео је преговоре са Силама из Тријана и Споразума. Данас у Италији сви увиђају да су Силе из Споразума тај махан фактор, који је једино у стању да задовољи интересе Италије.

Данас у Италији сви виде да је коначна победа на страну Споразума.

И после свега овога са сигурношћу се може рачунати да ће Италија у врло кратком времену напусти своје досадашње држање и праћи отворено уз Споразум.

Одмах чим је објављен рат, чим је прва кап крви пала на земљу, Италија је изјавила да ће се држати неутрално, и њена је влада гледала да извуче што више користи без икаквих жртава. Али и дипломатија зараћених страна гледала је да од Италије извуче што више користи. Чланови Савеза енергично су радили да Италију и даље задрже за себе и да, кад већ није ушла у рат уз њих, остане бар за све време рата неутрална. Силе из Споразума, напротив радиле су пуном

паром да Италију изведу из неутралности и да је придобију за се.

Међутим амбиције Италије у Јадранском Мору учиниле су, да дође до споразума са Бечом. И данас се Италија налази на прагу напуштања неутралности.

Према свему судећи интервенција Италије очкује се у најскоријем времену, можда пре но што се може замислити и она ће имати предсудног утицаја на дјелоток операција: улазак Италије у ратну акцију убрзаће распад Немачке и Аустрије и ускориће крај овог крвавог рата.

Утврђивање Једрена

Букурешт, 10. априла. Саопштавају из Софије: Утврђивање Једрена продужује се усилењем. Да би се што брже превасио потребан материјал завршени су радови на желез. линији Палаз-Тепе, која спаја Једрене.

Кроз шибу

Као свршени јак више трговачке школе у Лајпцигу добио је место у министарству финансија. Радио је неуморно, био је вредан као крица, али није био „обележен“ партијски и сва му вредноћа није помагала.

Преко пута од његовог стола радио је један практикант. Није имао ни пуна три разреда гимназије и цео његов посао састојао се у преписивању аката. Али (о то проклето али) он је био партијски обележен, имао је у џебу две партијске карте, и по једну карту од сваког на родног посланика из групе којој је и он припадао.

Дошао је и овај рат и сви су отишли да се одуше оцабини. У најкритичнијем тренут-

ку купљени су и чиновници, но да не би канцеларије остале празне, и да не би посао застао, команда је тражила извештај од Министарства Финансија, који су јој чиновници потребни. И на највеће запрепаштење свију чиновника начелник је ослободио г. практиканта изјављујући, да је неопходно потребан. Међутим, г. писар је мрзео у ров.

Италија мобилише

Преднаци интервенције Италије.

РИМ, 9. априла. — Политичка ситуација у Италији је врло критична и одлучна. Преовладао је уверење, да је дошао погодан час да Италија задовољи своје тежње. У дипломатским круговима верују да ће Италија за два дана поднети бечкој влади ноту, у којој ће изложити своје претензије у Јадранском Мору.

Како се у римским владајућим круговима држи као сигурно, да ће Беч ово као претерано одбити, министар војни је наредбом преко конзулата обавестио све официјере резервне који се налазе ван земље, да буду увек готови, да се на позв врате у отаџбину.

Султан би да одступи

Династички Савет

Букурешт, 10. априла. Спец. дописник „Тјмса“ послао је дечешу ове садржане:

Династички Савет, коме су присуствовали сви чланови владе, сви чланови династије који се налазе у Цариграду и Шенк ул Ислам, одржан је у Цариграду под Султановим пред-

седнишвом Јусуф Изедин, престолонаследник је веома оштро навао на Енвер-пашу, оптужујући га, као главног кривца, што је Турција ушла у рат. Дошло је до бурних сцена, после којих је султан изјавио да хоће да абдицира.

Међутим, у последњем тренутку султан је на наваљивање Шенк ул Ислам одустао од абдикације, пошто његово одступање не би ни у којој погрешној ситуацији, већ би напротив ушло још већу пометњу и забуну.

Италија и Аустрија

Рат је неизбежан.

У римским дипломатским круговима верују да је рат између Аустрије и Италије неизбежан. И једна и друга држава, и поред свих мирољубивих изјава својих државника нагомилале су војску на својим границама.

Бегство Немаца

Немци напуштају Италију

Италијански листови до носе како Немци, који живе у Италији напуштају земљу и враћају се у Аустрију и Немачку. Нарочито је ово иссељавање и напуштање Италије јако на Сицилији, Напуљу и осталим великим градовима.

У талијанским политичким круговима, верују да ово иссељавање Немаца из Италије стоји у вези, са рђавим односима између Италије и Аустрије, и да постоји опасност да не дође до отвореног сукоба.

Генерал Хинденбург

Напуштање источног бојишта.

Италијанска Телеграфска Агенција има извештај из Беча, да је марта Хинденбург запустео источни фронт, и да се од 8. априла налази на западном фронту, где је узео операције у своје руке.

Из Румуније

Одступање Братијана

Букурешт, 10. априла. Гласови о одступању данашњег кабинета, који би имао да замени један коалициони, имају све више вероватноће. Шеф владе г. Братијано одржао је неколико конференција са шефовима парламентарних група. У нови кабинет Братијано би остао и даље шеф.

Верује се да би нова влада напустила досадашње своје држање и пришла би Тројном Споразуму.

Из Арбаније

Немачки агенти на раду

Из Валоне јављају у Рим, да је стање у Арбанији оцајно и да су у изгледу велики метежи, који могу бити судбоносни по будућност Арбаније.

Према вестима прљепљеним на меродавним местима у Елбасану и Тирану налази се на окупу око 40.000 арбанских устаника. Сви се они налазе под командом аустријских и немачких официра.

Здаток ових устаника је да једновремено са аустријским трупама нападну на Србију.

Међу официрима, који су дошли у Арбанију, налази се и велики број германских агената, који су просудили силне паре међу Арнауте.

Кајзерови синови

Енглеска штампа многу пише о кајзеровим синовима. Тако престолонаследник који је до скорога командовао армијом, сада се налази у војном затвору, услед завере, коју је био склопио против кајзера.

Принц Ајтел Фридрих, за кога је јављено, да се налази у турској војској командије једним бродом на западном фронту.

Принц Адалберг служи у флоти, али већ више од месец дана о њему се ништа не зна. Мисли се да је у каквој поморској битци погинуо.

Принц Август Фридрих, налази се у Берлину, у болници тешко рањен, где је издржао операцију.

У Једрену

Талат беј у инспекцији

Талат беј, министар унутрашњих дела, у пратњи генерала Мехмед паша, који је до скоро био у штабу кавкаске војске, обишао је Једрени у циљу инспекције.

После извршене инспекције Талат беј је са официрима једренског гарнизона одржао важну конференцију.

Против бетмака

Пангерманисте траже да бетмак одступи

У пангерманистичким круговима осећа се јако незадовољство против државног

Б. Рашић:

ХЕРЦЕГ-БОСНИ

Избледела лица, изнурена тела Тебе, коју Србин, љуби силно жарко

О љубави истој нек сведоче дела Из којих ће синут, теби сунце жарко.

За те има спаса; јер има јунака Који ће ти тешке раскинут окове

А све дотле нећеш; имат санка слатка

Спокојнога; што се светим миром зове.

Душман нејач гази; јунаке узима Одводи на Дунав; хучну Дрину, Саву;

Мешајућ са швабом и са Магарима

Да његову трулу — бране му државу.

Ал где Србин везо, своју песму пева

Која му је излив, јунаштва свакада У тој песми свакад; о слободи свега,

Она му је само; утеха и нада.

Друг за свога друга а сви за једнога

Гинути се мора — ићи против мрака

Збацић туђи јарам; уздањем у Бога.

А топ силно риче; небо се пролама

Као да му тресак, исто громом збори

Сунце се већ клони, од силнога плама

А мрак густ пада; по пољу и гори.

Ропство ће заменит, пораз њине славе

Херцег-Босно дивна, хваљена од света

Примичу се дани слободе и славе

Кад нећете бити; роб душмана клета.

Изављеш се скором — Херцег Босно мила

Радујеш се ипак — душман очажана

Победа је наша — дична сјајна била

Примером Душана; војсковође силне

Одбијаху њине чете многобројне

С тога Херцег-Босно не клони у нади

Душману су веће избројани сати

У незнању свесме — незна ништа ради

Јер што год се тражи, мораће нам дати.

ФЕЉТОН

Вл. Н. — Зоранов:

Два слична сна

Било ми је седам година; првенац мамин и татин. Нисам ишао у школу као други деца; ја сам имао учитеља и гувернанту и полагао сам испит код маме у салону. Носио сам крзле око врага, шустерску кецељу и прне сокве и лети и зими. Имао сам своју библиотеку; домаће животиње и звериње у бојама на картону и књижнице с њиданским причама. И чим би се леуџија завршила ја бих

се завукао под татин пиџама сто — то је била Робинсонова пећина — и настављао бих своје омиљено:

„Десет дана на сплаву“ — „Из Вавилоније у Египат“ — „Краљ мрака“ — „Белац у црним канџама“ — и дуге, жаве, величанствене приче, без трагедије у последњој глави. Младу мозак, недегенерисан и не изопотребљен, увек свеж и увек у заветности, да при ми спољне утиске и да их деформираше и створи од њих нову комбинацију — живео је у сликама виших региона и био задовољен.

Само гувернанта, што је имала бркове, као да је из татној руци, и ђутала кад бих ја говорио оним језиком, као што се у мојим књигама прича — вређала је моје унутрање спокојство.

Ја сам волео маму, тату сам морао да слушам, а мој мали бата представљао је Турчину, кога сам гађао са пасуљем из дрвеног танаира, као бојага са са-

бљом од „Дечије радости“.

Иначе, нисам га мрзео.

Дани су пролазили врло брзо и досадно би вече било сваки час, када сам могао да идем у кревет са паметном оградом. И све моје уживање састојало се тада само у томе, што сам гледао у црвен лампион, који је висео у средини собе. Тако бих заспао. И онда су се догађала сва могућа чуда.

Често бих скокнучио у кревету, дрекнучи, а мама би нешто говорила, па би овда пазила свџу, давала ми воде де пијем, претрвала ме покрила ме — и ја сам морао опет да спавам.

Једне вечери био је чин Драгутин код нас. Дев-јка је довела самовар и беле шоље са неккким чудним шарама, и мама је запалила шпиритус да кува чај. Тата и чика Драгутин су пушили. Ја сам прекрстио руке на столу, наслонио се брадом на њих и бојатер-хан, што нисам корао

још у осам да спавам, јер је гувернантна мама умрла и она отишла на пратњу — у једну далеку варош.

Док сам је гледао у шпорцу, како се бео шећер раствара у кестењавој течности, а она неће да побели.

Чика — Драгутин је причао тати и мами, да је читао у новинама, како је из једног циркуса побегао лав и жандарми казати, да ће онај добити велику награду, ко ухвати живог лав. Али на моју огромну жалост, то није било код нас на Малом Калемегдану, већ опет у некој другој далекој вароши.

А, јел'те чика — Драгутине — питао сам ја — да ли ће и деца да добију награду ако га ухвате? — Дабоме; само деца нису тако јака да ухвате лав.

— Јест, а како је мали Морић ухватио лаву у шуми, па онда узјашио на њега и путовао око света? — Па то је само у причи.

Ја сам ђутао: било ми је криво што је казано, да је то само у причама, као да су приче не истините.

После сам био у кревету и гледао у црвен лампион.

Светлост је бивала све слабија, а лампион све даљи и свуда је нестало свега... — А ја сам седео код дедице у трпезарији, сам и учино лекцију из Веронауке, иако је био мрак, била је тешка и кад бих прегрктао листове подишала ме је језа; али ја се нисам бојао.

Наједном зачу да у побочној соби, и то баш у средњој спаваћој соби, нешто шушка. Деда је био у Бечу и ја сам се питао шта то треба да буде. Одговори ми се нисам допадали, али моја рука је већ тражила по џебу банајанску бритву, што ми је поклонила Фема — Земункиња, кад мама није видела — а ја сам се са столом де.

Сичица је блистала као да је била од драгог камења, а ја сам се лагано при-

Неплаћена се писма не примају. — Рукописи се не враћају.

Писма, рукописе, новац и све остало што се односи на лист, слаш власништву листа.

канцелара Бетмана Холвега. Пангерманите га оптужују да није довољно „гвоздени“! Постоје гласови да ће Бетман да одступи, у том случају замену ба га г. Цедлан, један од најбољих немачких дипломата!

Барон Дрези

Заробљен мађарски министар

Према вестима из Петрограда, у последњим борбама у Карпатима је заробљен бивши угарски министар барон Дрези, који је као добровољац учествовао у борбама.

Против бугарских лажи

Из Велса добио је г. Никола Пашић, Председник Министарства овај телеграм:

Господину Николи Пашићу Председнику Министарства.

Лажни гласови које протурјају бугарски листови у Србији, да су у Велсу на Ускрс обешени грађани, који и данас живе, као и мучки напади организованих комитета и дивљачки испад њихов на Валандове и Струмицу на дан највећег хришћанскиг празника, побуђују нас да вам изјавимо:

Били смо егзархисте, да би се грчком уплива отресли и потпогали смо егзархију, јер смо се борили са патријаршијом, која је хтела да нас јелинизира. Нисмо знали да ће наша егзархија четничким терором наметнути туђу народност. Са раскидањем петвековних ланаца отресли смо се и ових лажних и варљивих тутаја. Данас смо Срби, јер смо и пре то били, слободни смо и равноправни грађани наше слободне земље Србије.

Нека они, који су данас пружили руку нашим дојучерашњим непријатељима Турцима, који су нам пет стотина година сисали крв на пук, једном упамте да их презиремо и да их се гнушамо и да ћемо свики њихов покушај, који би нам пореметио миран и спокојан живот и слободу, увек одбити својим грудима као што одбијемо нашег највећег непријатеља Аустрију. Увек верни и одани поданици нашег узвишеног Господара, Његовог Величанства Краља Петра и ослободилаца Његовог Краљевског Височанства Пре-

ближавао вратица од себе где је шушкало. И онда их снажно и широк отворио. Кад гле! — У дедином је лавору чукао лав и огледао се у огледалу. Кад ме опази св се окрете, прегурава глава му поста још једном толико велика, а уста су личила на црвен амбис и зуби се белели; али ја се опер нисам бојао.

— Предај се! Ја те познајем, ти си из циркуса. Ако се предаш даћу и теби бонбоне, кад добијем на граду.

— Ко да се преда? Је? Лав? Цр свију животиња? — Е, то неће бити га макар не јео божје. — И он се испружи у лавору. — „Прах, ако смећ!“

Ја стег х тритву јаче, са обе руке, и зару је у ње гова разјављена уста. Он ме стече зубима; хтео је да ми пр гризе руке. Мени се не жељело оје слаб јавк; није ме болело, али ме је љутила његова дрскост. Ја тргах руке шта сам сиа-

стг добаследника Александра у име грађана града Велеса

Следују потписи најугледнијих Велешана.

Писмо из публике

Много поштовани господине уреднице извините што сам толико слободан да Вас замолим да ову моју изјаву у писму које Вам пишем ставите у Ваш ценећи лист.

Пошто сам сиромаш а јојник сам те немам пара да Вам платим, зато ћу Вам бити благодаран.

Ја сам родом из срем. Карловца а овде сам пребеглао још 1912 год. у учествовао у свим ратовима, те сам био сад и рањен, па пошто сам на боловању и немам средства за живот о брлао сам се 2—3 пута у редништву „Балкана“ за помоћ из покуљеног прилога које се код истог прилаже за помоћ Сремцима, он ме је сваки пут одбио, премда сам читао у новинама да је исто уредништво издало једном отампару 40 дин. и једном берберском помоћнику 15 дин. премда сви немају породице и могу радити, неће да се као способни Срби уврсте у ред борца да се боре против непријатеља.

Унапред остајем Вам благодаран

Влада Црнојачки поднаредник из Сремских Карловаца

Господа из „Балкана“ имају реч!

Месни Одбор на својој последњој седници решио је да установи у што краћем времену један биро.

Биро ће имати у задатку да свима оним који хоће да раде, каже рада и обрнуто послодавцима нађе раднике.

Унапред остајем Вам благодаран

Месни Одбор на својој последњој седници решио је да установи у што краћем времену један биро.

Дневне вести

Престолонаследник у Нишу

Њ. В. Престолонаследник Александар допутовао је јуче у Ниш и том приликом посетио је г. Пашића у његовом кабинету.

Енглеска мисија

Мисија госпође Сен-Клер Стобарт јуче је допутовала у Ниш и наставила пут за Крагујевац. Њу сачињавају искључиво госпође и госпођице. Има 50 особа лекарки и болничарки. Већина њих биле су у Белгији за време немачке окупације и у-

није могао и из његових уста излетеше дедина резервни зуби.

— Аха, дедине зубе си украо, ти немаш својих као ја он. Чекај се! — И ја га зграбих за празне вилице. Он је био тежак и висам могао да га извучем из лавора; зато сам викао у глас.

Уместо помоћи и лава ја сам држао обема рукама гелевдер на кревету и чуо како мама говори: „Вала децо аратос вас било. А, нећеш ти мени више седети после осам На'пи вод!“

То је био један сан. А сад да чујте други.

— Свршиће се —

Ратна пошта

Ако је жив потпоручник Милојко Цоговић, нека се јави Недељку Тодоровићу, и поручнику митралеског одељења IX пука II позива. Молим другове, који што год зна о именованом, нека ми јав на горњу адресу.

Аверсу за време бомбардовања. Мисија собом носи 55 шафтора за болницу и за персонал са 250 кревета потпуно снабдевени сви-ма потребама, три аутомобила, двоја кола, две кујне, Рентгенов апарат, више апарата за дезинфекцију с великом количином санитарског материјала. Болница ће радити у пољу где буде одређена. Ову мисију организовали и свима овим средствима снабдели племенита госпођа Сен-Клер Стобарт и лондонски „Фонд за помоћ Србима.“

Француски ковинари у Београду

Јуче су допутовали у Београд четри француска новинара, представници највећих француских листова.

Они ће овде провести краће време и послаће својим листовима извештаје о аустријској култури.

Царински указ

У Царинској Управи спрема се указ о размештају царинских чиновника. Указ ће бити потписан за два дана.

Једна потребна изјав

Јуче је „Политика“ донела вест о томе како је г. Драг. Савић писар кварта врачарског изиграо наредбу о затварању кафана. Међутим г. Савић је наједанпут ни у извршењу ове наредбе и баш због исте дошао у конфликт са кафељом кафане „Врбане.“

Производство сфцира

Како нам из Крагујевца јављају, иза пет месеца биће произведени сфцири 33 кл. војне Академије, сада ка петани I кл. у чин мајора.

Полициски размештај

Последњим указом размештени су по службеној потреби Јован Милединовић писар друге класе начелства округа врачарског за писара исте класе у среза деспотовачки, и у среза парашински писар прве класе Владислав Н. Божић из среза посавског округа валевског.

Отпутовао

Г. Сава Ђурић, началник интендантуре штаба Дун. Дивизијске Области, отпутовао је синоћ у Ниш, на своју нову дужност, за вишег интенданта.

Кожа за обућу

Енглеска влада олобрила је извоз кожне материјала на молбу Николића, Петровића и Крапе. Фабрика обућа из Врбања, Госп. И. Министар Иностранних Дела пратдио је преко нашег посланика у Лондону да се дотичној фабрици одобри 100.000 хиљада килограма кожнег материјала за израду обућа за нашу војску.

Повишавање цене меса

Месни Одбор решио је да сразмерно повиси цене меса, пошто се уздало немогућност да се месо продаје по досадашњој цени.

Дрва за Београд

Г. М. Јовановић, члан Месног Одбора отпутовао је синоћ у Чачак, да тамо купи већу количину дрва за Београд.

Оглашени за хојуде

Мин Јонович земљоплећ из Оснића и Илија Стенцуловић земљоплећ из Шарба оца, ср. б. љавачког — округа тимочког — оглашени су пресудом окружног суда за хајуде.

Из царинарнице

На дан 15 окт. мца у 8 часова пре подне изложене се јавној продаји прегледнице царинарнице на желез. станици, пред остале робе без сопственика која је прикупљена још и 13 бурани вина у тежини 6180 килограма.

Драгомир Радовановић

Прејуче је умро а јуче сахрањен познати београдски трговац и фабрикар бомбона Драгослав Радовановић.

Покојни Радовановић

Уживео је глас поштена и часна трговца. Нека му је лака земља.

За београдско грађанство

Општина београдска ради на томе да војне власти набављају за општину београдску брашно, које ће општина у режији продавати грађанству по најумеренијој цени.

Богољуб М. Одавић

У Кичеву је извршио самоубиство у ватри пегавог тифа Богољуб М. Одавић, настав. Кичев. гимназије. Млади интелегент, духовити и музикални дечко Бошко Одавић свршио је прошлог лета са одличним успехом Јагод. Учит. Школу показујући велики таленат за музиком и глумом. Подлегао је својој страшној болести нашег времена радећи у амбуланти Кичевској као помоћник лекару где се и зајаздио.

Другови и пријатељи

оплакују смрт врлог и другог Бошка. Вечан му помен са свима палим му друговима.

За сиротињу

Управе свију манастира у Србији решиле су, да свој сиротињи у својој околини дозволе сечу манастирских шума.

Затворена продавница

Пошто је распродата сварба, Продавница Месног Одбора, од јуче је затворена.

Из Месног Одбора

Јуче после подне Месни Одбор одржао је своју седницу, на којој је решавано о текућим пословима!

Нов ценовник

Месни Одбор, одредио је три своја члана, да допуне и измене досадашњи ценовник животних намирница.

Биланс месне продавнице

Данас ће бити завршен кратак биланс месне продавнице, из кога ће се моћи тачно видети, колико је и мала чистог прихода ова корисна установа, коју су једине Бифте желели да заворе, па су на жалост и успели. Из извештаја тога видеће се како су поједини трговци уцењивали страховито београдско стање јавности овој силној забавићемо се нарочито о овој корисној устанави.

Одређена је награда

од 500 динара ко је ухватио или убио.

Затварање кафана

Г. Министар Унутрашњих Дела пооштрио је своју наредбу о затварању кафана у одређено време.

Накњено кафеџије

Управа Вароши казнила је неколицину кафеџија што су држали кафеџе дуже о творене, противно закону о сузбијању заразе.

Тражи се

Стан у Новом Селу: две собе и кујна или соба и кујна, тако, да буде у дворшћу са засебним уласком или где има мање породица.

3. Новоселца

У рудњи Лезе П. Јевтића у Макенијевој улици, поред сланине и осталих ладних јела, има најбољег мањог димског сира по најумеренијој цени.

Наша Вардарци

У борбама на Колубари учествовали су и наши Вардарци, који су се у опште у овоме рату толико одликовали, да су се показали као истински потомци Душана Силног.

Једнога дана једна чета рекрута Вардараца, који тек што су били стигли из Скопља, лоби наређење да одмах крене напред, на полужај, под којим су се били подвукли Аустријанци, и да одатле отера противника и протера га на леву обалу Колубаре.

Војници сви као једним пртчах се на положај и заузеше равнице већ спремане ровове.

Непријатељ, да би наше збунио, а и отеро их из последних ровова, окупи на њих паклену ватру, и из пушача, и из митраљеца, и топова. Пушчана и матраљеска зрпа само су фјужкала кроз ваздух, а под самим нашим ровом распрскавао се шрапнел за шрапнелом.

Али и ниши насустрајали дужав противнику, него су заклоњени у рову, својом брзом палбом просто ко сали противника, који се није био уповао.

Командир наших Вардараца опази да неки од њих припуцају не нашане у противника, него и сувише издижу пушчану цев и као да шендуче. Он да се зграва. Одмах отрга једноме од њих, зграби му љутито пушку, па и њему и онима око њега пок за како се пуца.

И овај војник, а и они други окупаше сад пуцати прво у непријатеља, који није био ни 80—100 метара далеко од њих, па онај што му командир узео пушку, да му покаже како се гађа, кад виде како зрна од његове пушке лете сад право на противника и како се противник већ комеша, окрете се своје кам вдиру и поче му говорити а лице му се све сјаја од радости:

— Е, господице, данас си ми казао ов ко, — и ту подиже пушчану цев горе — а сад ми кажеш тако — и обори пушку и опале на противника. Ја сам данас видео дај си ти погрешно, кад нам говориш: „Пушке горе! Пушке горе!“ Ама, господице си, па сам те слушао и дизао пушку горе. Али сад си оправио. И сад ћеш да видиш, како ће Ц'в'зба да бега.

И окупа силно пуцати на непријатеља.

Борба се продужила и дубоко у ноћ.

Аустријанци су били бројно много јачи од нас. Али нису могли издржати силне налете наших Вардараца, не го напослетку окретоше ле-

ћа и заждише на леву обалу Колубар. Том их је праликом много изгинуло, а доста их се и предало нашим.

Са запада

ЛОНДОН, 7 априла. — Енглески службени коминике саопштава, да су сами Енглези уништили у Дарданелима енглеску подводну лађу № 5, да не би пала у турске руке.

Депеша маршала Френча потврђује енглески успех код Ипра о коме је већ јављено и немачки потпун пораз. Немци су претрели великих губитака.

РУСКА ОФАНЗИВА У Карпатима

ПЕТРОГРАД, 9 априла. — Службени коминике главног генералштаба гласи: На Карпатима су Аустријанци у току 7 и ноћу 8 априла покушали да нападну наше позиције на фронту Телепоч—Рувика. Непријатељева офанзива је одбијена противнападом наших трупа, које су вршиле напад на бајонет. Непријатељ је претрпео великих губитака и попуцао се на своје позиције.

На другим секторима нашег фронта било је само обичног пушкарања и местимичне артиљеријске борбе.

Лела Перићева

— РОМАН ИЗ БЕОГРАДСКОГ ЖИВОТА — (10)

— Слушај, ти, мала, ја сам ужасно гладан и зато гледај да се чистиш што пре из ове собе. Хоћу да те обучем и да доручкујем!

— То другим речима казано значи: Госпођице Лела торњајте се одавде, где вам вије место, ако нећете да вас узвратим за уши и избацам главачке као какву ствар!

— Ја већ видим. И ти си ушао у заверу против нас. Али у толико горе по вас све, по цео породицу. Ја ћу се сама борити против овога свега зла. Да би омогућила удабу, ја ћу отићи у глумице. Видећу шта ће рећи на то г'јовица. Маслим да ћу овим релестати сваку вољу за жељидбом!

— Ха! ха! ха! смејао се Павле. — А драга моја ти зборављаш да за девојчуре размјене као ти што са, постоје и заводи за поправку! Али о томе други пут. Сала те питам: хоћеш ли се оставити да се обучем или нећеш?!

— Не! и све докле не док ми не даш реч да ћеш ме упознати са Јованком из „Опере“.

Лела се смејала, јер збиља Павле Перић је направити тако очајно лице.

— Али за име Бога та ја ветражим ништа тако необично. Сасвим је проста и обична моја жеља. Да ме упознаш са једном слободном, са једном отвореном, са једном светском дамом, и са једном интересантном женском. Ја не познајем ни једну!

— Мамиме пријатељце? Тхе ја за њих и не постојем. Пред овако великим девојкама, као и то сам ја, многе се ствари крију. Међу-

тим, ја држим да је то погрешка. Кад женско чело гледај да се чистиш што пре из ове собе. Хоћу да те обучем и да доручкујем! — То другим речима казано значи: Госпођице Лела торњајте се одавде, где вам вије место, ако нећете да вас узвратим за уши и избацам главачке као какву ствар!

— Ја већ видим. И ти си ушао у заверу против нас. Али у толико горе по вас све, по цео породицу. Ја ћу се сама борити против овога свега зла. Да би омогућила удабу, ја ћу отићи у глумице. Видећу шта ће рећи на то г'јовица. Маслим да ћу овим релестати сваку вољу за жељидбом!

— Ха! ха! ха! смејао се Павле. — А драга моја ти зборављаш да за девојчуре размјене као ти што са, постоје и заводи за поправку! Али о томе други пут. Сала те питам: хоћеш ли се оставити да се обучем или нећеш?!

— Не! и све докле не док ми не даш реч да ћеш ме упознати са Јованком из „Опере“.

Лела се смејала, јер збиља Павле Перић је направити тако очајно лице.

— Али за име Бога та ја ветражим ништа тако необично. Сасвим је проста и обична моја жеља. Да ме упознаш са једном слободном, са једном отвореном, са једном светском дамом, и са једном интересантном женском. Ја не познајем ни једну!

— Мамиме пријатељце? Тхе ја за њих и не постојем. Пред овако великим девојкама, као и то сам ја, многе се ствари крију. Међу-

— Мама је колесна! — Добра! То је њсна лична ствар, ја је сажалевам. Али и ја имам прва да живим. Да, да, ја хоћу да живим. Видиш, живот којим живи Јованка за мене је очајнавајући. Он ме тако пријатно изазива. Голица!

ТРАЖИ СЕ СТАН. Стан са две собе и предсобљем у Новом Селу тражи се привремено док рат траје, ко има за излавање нека се јави уредништву овог листа или М. Стојановићу писару кварта врачарског.

Сандука мртвачких

има готових свију сорти КОДА

ТИШЛОРА РАКЕ

Балканска улица бр. 49. (Краљева пијара) код „ЗЛАТНОГ КРСТА“

БЕОГРАД 2—18

ЈЕЛЕНА МИЛКИЋ

МОДИСКИЊА — БЕОГРАД

СПРЕМИЛА ЈЕ ВЕЛИКИ ИЗБОР, ВРЛО ЛЕПИХ

Модерних женских шешира

Пошто је ово данас једина радња у Србији, која има одељена за фабрикацију

Женских модела

и пошто стоји у вези са помодним фирмама на страни, то је она једино у могућности, да и у данашњим приликама има модерне ствари. Ради увере моли се п. публици да посету или писмену поручицу. — За укупно 103

Испршићост шаље се дојлашом. 5—6